

WIADOMOŚCI PARAFIALNE

PISMO AKCJI KATOLICKIEJ PARAFII ŚW. IZYDORA W MARKACH Nr 7-8-9 (78) LIPIEC – WRZESIEŃ 2005, ROK VIII, ISSN 1730-3885

8 IX - NARODZENIE NMP – ODPUST W PARAFII

SOLIDARNOŚĆ W NAUCZANIU JANA PAWŁA II

Między solidarnością a Eucharystią

Od 25 lat w częstym użyciu jest słowo solidarność. Czy zastanawiamy się nad jego treścią? Przed ćwierć wiekiem, na polskiej ziemi, w lecie 1980 roku rodziła się solidarność jako zasada życia społecznego i postawa moralno-społeczna. Duch Święty zstępował na polską ziemię i przemieniał serca jej mieszkańców.

Jan Paweł II spojrzał na powstający ruch nie tylko jako na aktualne zjawisko życia społecznego, ale dostrzegł najgłębszy wymiar i perspektywę, ku której solidarność powinna zmierzać, żeby nie pozostać jedynie przemijającym faktem, wspomnianym i ocenianym w kolejnych rocznicach przez kolejne pokolenia.

Dla Jana Pawła II solidarność to szczególny rodzaj więzi międzyludzkiej. Jest to zawsze solidarność z ludźmi: *wszystkich z wszystkimi i wszystkich dla wszystkich*. Wyrażenia te podkreślają, że człowiek wiąże się z drugim człowiekiem jako jednostką i z innymi ludźmi jako wspólnotą osób, by tworzyć "my". Podstawę jednoczenia się ludzi we wspólnocie stanowi dobro wspólne. Na bazie świadomości dobra wspólnego rodzi się świadomość współzależności, na którą odpowiedzialnością jest właśnie solidarność. Solidarności nie można sprowadzić do bliżej nieokreślonego współczucia dla będących w potrzebie, czy też powierzchownego rozrzewniania się wobec zła dotykającego osób bliskich czy dalekich. Solidarność to mocna i trwała wola zaangażowania się na rzecz dobra wszystkich i każdego, wszyscy bowiem jesteśmy odpowiedzialni za wszystkich. To świadomość dobra wspólnego pozwala odkrywać fakt wspólnej między ludźmi zależności w ochronie dóbr i wartości oraz ich zagwarantowaniu.

c.d. na stronie 2

KOLONIE W KOSARZYSKACH

Dnia 14.07.2005 80 dzieci z naszej parafii i sąsiednich wyjechało na letnie kolonie do Kosarzysk koło Piwnicznej. Od pierwszej chwili w autokarze dzieci czuły się jak w jednej wielkiej rodzinie pod opieką kierowniczkę Marty Kołbuk, wychowawców: Marioli Czyż, Agnieszki Dąbrowskiej, Lidii Gładysz, Joanny Kmiec, Joanny Młodzianowskiej, kleryków: Jacka Kołbuka i Piotra Zdanowicza, opiekunek: Kingi Nielipińskiej i Anny Zalewskiej oraz pielęgniarki Jolanty Nielipińskiej.

Kosarzyska to mała wieś oddalona 4 km od Piwnicznej – ośrodka uzdrowiskowego w Beskidzie Sądeckim. Ziemię sądecką charakteryzują pijalnie wód uzdrowiskowych a przede wszystkim piękne krajobrazy gór porośniętych różnorodną roślinnością.

Po długiej podróży wreszcie dotarliśmy na miejsce – Szkoła Podstawowa w Kosarzyskach. Rozlokowaliśmy się w pokojach i od tej chwili rozpoczęły się nasze codzienne zajęcia.

Każdy dzień rozpoczynaliśmy o 7.20 pobudką, gimnastyką i apelem porannym z modlitwą. Każdego dnia inna grupa prowadziła modlitwy na apelach. Po śniadaniu i porządkowaniu pokoi rozpoczynały się zajęcia zazwyczaj wspólne dla całej kolonii. Zwiedzaliśmy najbliższą okolicę: pijalnia wód, muzeum w Piwnicznej z ekspozycją przedmiotów życia codziennego mieszkańców ziemi sądeckiej sprzed XIX w. a także rękodziełami, rynek z typową zabudową dla XIX w.

Oprócz zwiedzania najbliższych okolic chodziliśmy na wycieczki górskie m. in. na Obidzę (931m n. p. m.), Niemcową (1026 m n. p. m.), Eliaszkówkę (1023 m. n. p. m.), Zaczerzyk (896 m n. p. m.), podczas których mieliśmy okazję podziwiać piękne krajobrazy, przyrodę i trenować naszą kondycję. Dzieci kąpały się w górskiej rzece Czercz. W trakcie naszego pobytu na kolonii na terenie szkoły odbył się festyn zorganizowany przez Radę Rodziców i dyrektora szkoły. Nasi koloniści podczas festynu brali udział w za-

c.d. na stronie 2

Rodzi głęboką świadomość potrzeby szukania siebie nawzajem, a tym samym bycia razem w jedności godnej człowieka. Jesteśmy razem w sposób dynamiczny, mający charakter ludzkiej aktywności. Jan Paweł II mówi: „Solidarność nie jest tylko sympatią, współczuciem, zainteresowaniem losem bliźniego, lecz realnym zobowiązaniem i to zobowiązaniem ściśle określonym”. Następnym poczuciem odpowiedzialności jest wola działania na rzecz dobra wspólnego.

Zaangażowanie w tworzenie dobra wspólnego przybiera w konkretnej rzeczywistości różne formy: odpowiedzialności za wspólnotę, pomnażania jej dóbr i wartości, wzajemnej odpowiedzialności za innych, w tym szczególnie za najbardziej potrzebujących, itp. Zaangażowanie zakłada postawę służenia bliźniemu, uszanowanie jego godności, ochrony znajdujących się w biedzie, cierpieniu, niebezpieczeństwie.

Solidarność według Jana Pawła II to jedność ludzi w godności własnego człowieczeństwa. Jan Paweł II stwierdza: „Solidarność wewnątrz każdego społeczeństwa posiada wartość wtedy, gdy jego członkowie uznają się wzajemnie za osoby”.

„Solidarność pozwala nam dostrzec drugiego nie jako narzędzie, którego zdolność do pracy czy odporność fizyczną można tanim kosztem wykorzystać, a potem gdy przestaje być użyteczne, odrzucić, ale jako podobnego nam jako pomoc czyniąc go na równi z sobą uczestnikiem uczy życia, na którą Bóg zaprasza jednak wszystkich ludzi”.

W obu wypowiedziach Jana Pawła II dostrzec można przekonanie, że solidarność jest tam, gdzie ludzie uznają siebie wzajemnie za osoby i gdzie jako osoby uznają się za równych sobie. Podstawowym fundamentem solidarności jest więc człowiek jako osoba. Człowiek doświadczający i przeżywający własną osobowość godność – zdaniem Jana Pawła II – z natury szuka właściwego środowiska dla realizacji siebie.

Jan Paweł II uświadamia nam: „W świetle wiary solidarność zmierza do przekroczenia samej siebie, do nabrania specyficznie chrześcijańskich wymiarów całkowitej bezinteresowności, przebaczenia i pojednania. Wówczas bliźni jest nie tylko istotą ludzką, z jej prawami i podstawową równością wobec wszystkich, ale staje się żywym obrazem Boga Ojca, odkupionym krwią Jezusa Chrystusa i poddanym całemu działaniu Ducha Świętego. Winien być przeto kochany, nawet jeśli jest wrogiem, tą samą miłością, jaką miłuje go Bóg, trzeba być gotowym do poniesienia dla niego ofiary nawet najwyższej – oddać życie za braci”.

Dla Jana Pawła II najgłębszym urzeczywistnieniem solidarności jest Eucharystia. Jest ona gromadzeniem się ludzi, którzy mają świadomość swego wspólnego

c.d. na stronie 3

wodach sportowych, w których zdobyli wiele cennych nagród, i dyskoteci.

Trzykrotnie byliśmy całą kolonią na wycieczce całodniowej. 17.07. wybraliśmy się do Muszyny, gdzie weszliśmy na Zazamcze; znajdują się tam ruiny zamku z XV w., stamtąd rozciągał się piękny widok na najbliższą okolicę. Następnie pojechaliśmy do Krynicy, gdzie wjechaliśmy kolejką wagonikową na Górę Parkową. Podziwialiśmy panoramę rozciągającą się stamtąd a przede wszystkim wielką atrakcją była zjeżdżalnia o wysokości 20 m. W Krynicy zwiedzaliśmy także pijalnię wód, deptak i muszle koncertową. 21.07. nasza kolonia odbyła drugą całodniową wycieczkę. Tym razem zwiedziliśmy średniowieczny zamek w Niedzicy i zaporę w Czorsztynie. Wielką atrakcją w Szczawnicy był wjazd kolejką krzesłkową na Palenicę (772 m n. p. m.), skąd mogliśmy podziwiać panoramę Tatr. Najbardziej trudną kondycyjnie i budzącą najwięcej kontrowersji była wspinaczka na Sokolicę, na której szczycie rośnie sławna limba. Stamtąd rozciągał się fantastyczny widok na przełom Dunajca, stanowił on rekompensatę za wielki wysiłek włożony na wejście na szczyt. 25.07.2005 r. odbyła się nasza trzecia wycieczka całodniowa do Zakopanego. Największą atrakcją dla dzieci był wjazd kolejką krzesłkową na Butorowy Wierch i zjazd kolejką terenowo-wagonikową z Gubałówki. Zwiedziliśmy także kościół Matki Boskiej Fatimskiej na Krzeptówkach z oryginalnym ołtarzem papieskim, pochodzącym z jednej z pielgrzymek Jana Pawła II na Podhale. Przespacerowaliśmy przez Krupówki i fragment Doliny Białego pod Wielką Krokwią-skocznię narciarską.

Po tych niezapomnianych wycieczkach dzieci miały wspaniałe wiadomości, którymi wykazały się m. in. podczas popołudniowych konkursów: plastycznego i omnibusa.

Po ciszy poobiedniej dzieci brały udział w wielu ciekawych konkursach m. in. wiedzy religijnej, torze przeszkód, rajdzie religijnym, plakatu „żyj zdrowo”, olimpiadzie sportowej.

Przed kolacją każdy spieszył na Mszę Świętą. Dzieci miały okazję do skorzystania z Sakramentu Pokuty, dzięki uprzejmości miejscowego księdza proboszcza.

Wieczorami dzieci bawiły się na dyskotekach kolonijnych. Podczas balu wybraliśmy króla i królową. Przygotowany program artystyczny kolonistów przedstawili na wieczorku integracyjnym i ognisku kolonijnym. Zawsze towarzyszyła nam piosenka. Dzieci okazały się bardzo rozśpiewane i przy każdej okazji ćwiczyły swoje umiejętności wokalne razem z naszymi klerykami. Najwięcej emocji wzbudziły w dzieciach warsztaty ikonograficzne prowadzone przez kleryka Jacka. Podczas nich dzieci wykonywały prace ręczne a ich efektem były małe ikony na drewnie, które dzieci zabrały do domów. W trakcie trwania kolonii klerycy realizowali program religijny „Dekalog”, w którym dzieci chętnie brały czynny udział.

Po całym dniu przygód wreszcie przychodziła chwila refleksji nad minionym dniem na apelu wieczornym, na którym dziękowaliśmy za opiekę Matki Bożej nad naszą kolonią. Cisza nocna zaczynała się o 22.15.

Przez cały pobyt na koloniach dzieci pracowały na swoje wyniki w konkursach czystości i na najgrzeczniejszego kolonistę w grupie. Na wychowawcach największe wrażenie wywarł konkurs: krzyż mojej sali. Dzieci okazały się niesamowitą wyobraźnią i pomysłowością.

Całe nasze kolonie minęły bardzo szybko, jednak wspomnienia pozostaną po nich na całe życie. Dla mnie najważniejsze jest to, że moje „serce zrobiło zdjęcie z każdej wspaniałej chwili”, której nie będę w stanie zapomnieć. Tam poznałam wiele wspaniałych dzieci, wielu wartościowych ludzi, na których wiem, że zawsze będę mogła polegać. Na tych koloniach nauczyłam się, że zawsze należy dawać szansę poprawy i nie wolno nikogo przekreślać. A przede wszystkim ufać Bogu i powierzać każdą trudną sytuację Matce Bożej, a wtedy zawsze znajdzie się pomocna dłoń. Kadra pedagogiczna dała z siebie wszystko, aby umilić dzieciom pobyt i umożliwić, choć na chwileczkę zapomnieć o trudnych warunkach życiowych, czekających na nie po powrocie do domu. Kadra pedagogiczna stanowiła przykład integracji dla dzieci,

c.d. na stronie 3

synostwa w Bogu, by zasiąść do jednego stołu oraz łamać jeden chleb, którym jest sam Bóg. Człowiek, uczestnik zgromadzenia eucharystycznego zaczyna głębiej odkrywać i uświadamiać sobie godność drugiego człowieka jako brata. Inni ludzie stają się autentycznymi siostrami i braćmi. Tam, gdzie ludzie zaczynają tak o sobie myśleć, tworzy się prawdziwa wspólnota, prawdziwa solidarność.

(opr. na podstawie *Encyklopedia nauczania społecznego Jana Pawła II* pod red. ks. prof. dr hab. A. Zielińskiego, Radom 2003)
Maria Przybysz-Piwkowa

MACIERZYŃSKI PATRONAT EUROPY CZ. I

W 1999 r. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił trzy kobiety – Świętą Brygidę Szwedzką, Świętą Katarzynę ze Sieny i Świętą Teresę Benedyktę od Krzyża (Edytę Stein) – Patronkami Europy. U schyłku XX w. postawił je u boku mężczyzn, dotychczasowych patronów kontynentu europejskiego – Świętych Cyryla i Metodego oraz Św. Benedykta z Nursji. Tym samym dał – jak pisze we wstępie do książki „Macierzyński patronat dla Europy” biskup Sztokholmu ks. Anders Arborelius – proroczy wyraz temu, że w czasach dechrystianizacji kobieta jest szczególnie odpowiedzialna za zachowanie duszy Europy i powołania chrześcijańskiego.

Świętość wszystkich trzech kobiet urzeczywistniła się w określonych kontekstach historycznych i geograficznych, które sprawiły, że są to postacie szczególnie ważne dla naszego kontynentu.

W miesiącach wakacyjnych przypadają liturgiczne wspomnienia: Św. Brygidy (23 lipca) i Św. Teresy Benedykty od Krzyża (9 sierpnia). Warto więc przybliżyć Czytelnikom *Wiadomości Parafialnych* postaci tych kobiet żyjących w odległych od siebie epokach. W roku 2003 minęło 700 lat od dnia urodzin Św. Brygidy, średnio-wiecznej arystokratki, matki ośmiorga dzieci, założycielki Zakonu Brygidek, mistyczki i prorokini, urodzonej w Szwecji, niedaleko Uppsali. W roku 2001 upłynęło 110 lat od daty urodzenia Św. Teresy Benedykty od Krzyża, filozofa i karmelitanki, pochodzącej z żydowskiej rodziny kupców, urodzonej we Wrocławiu.

Dzisiaj skupimy uwagę na Św. Brygidzie. To, co ją wyróżnia spośród Patronów Europy to danie początku nowemu zakonowi, choć sama nie była ani zakonnicą, ani nawet tercjarką. Była osobą świecką, żoną i matką. A dzisiaj jest jedyną kanonizowaną naszych północnych sąsiadów, czczoną i szanowaną nawet

c.d. na stronie 4

jednej wielkiej rodziny, w której każdy czuł się dobrze. Nasza współpraca układała się owocnie, każdy z nas mógł liczyć na pomoc ze strony kolegów, koleżanek i dzięki tej kooperacji czuliśmy się bezpieczniej. Wielkie podziękowania należą się wychowawcom za włożone serce i cierpliwość ofiarowaną dzieciom a także pani pielęgniarce, która zawsze służyła wszystkim pomocą nie tylko medyczną, ale i stanowiła duchowe wsparcie dla kadry. Każde z dzieci wyjeżdżało z Koszarzyk z zadowoleniem na twarzy, choć niektórym (nawet wychowawcom) aż żal było wyjeżdżać. Do zobaczenia za rok na równie wspaniałych koloniach.

Kierownik kolonii, Marta Kołbuk

Wszystkim rozpoczynającym nowy rok szkolny 2005/2006 nauczycielom i katechetom, dzieciom i młodzieży życzymy, aby w szkole stwarzali atmosferę przygotowującą młode pokolenie Polaków do odpowiedzialności za przyszłość, a także radości bez lęku na co dzień.

ODESZLI OD NAS

Ś.P. Ksiądz Prałat Zdzisław Knołek (1920-2005)

Zmarły w dniu 18 sierpnia 2005 r. w Domu dla Księży Emerytów w Piaszkowie ks. prałat Zdzisław Knołek urodził się 27 października 1920 r. z matki Wiktorii z domu Korczyk i ojca Stanisława w miejscowości Popowo-Piaski w diecezji płockiej.

Święcenia kapłańskie przyjął z rąk prymasa Polski ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego w dniu 16 kwietnia 1950 r. w kościele Św. Krzyża w Warszawie.

W grudniu 1961 r. został mianowany na stanowisko proboszcza w parafii Św. Izydora w Markach, które objął po zmarłym kil-

ka tygodni wcześniej ks. Antonim Koniecznym. Funkcję duszpasterza i administratora mareckiej parafii pełnił do 1974 r., kiedy to decyzją władz duchownych przeniesiony został do miejscowości Wiersze w dekanacie błońskim, na terenie Puszczy Kampinoskiej, dziś powiat Nowy Dwór Mazowiecki. W Wierszach przyczynił się (zgodnie z wcześniej daną obietnicą) do zbudowania kościoła i powołania parafii pod wezwaniem Niepokalanego Serca NMP. Warto odnotować, że kościół w Wierszach powstał przy wydatnej pomocy naszych parafian, którzy m. in. ofiarowali na jego budowę wiele cegły i innych materiałów budowlanych.

W 1971 r. odznaczony został przywilejem noszenia rakiety, mantoletu i pierścienia.

W latach 1963-1967 był wicedziekanem dekanatu radzyńskiego, a od 1978 do 1997 sprawował funkcję dziekana dekanatu błońskiego. Był honorowym kapelanem Jego Świątobliwości papieża Jana Pawła II.

W czasie pobytu w Markach ks. Knołek dzięki współpracy z Radą Parafialną m. in. przyczynił się do powstania witraży wg projektu Haliny Cieślińskiej-Brzeskiej, które zostały wykonane w 1967 r. w pracowni Jerzego Olszewskiego w Warszawie, odnowił wnętrze kościoła.

Parafianie pamiętają zmarłego, który potrafił pochylić się nad niedolą każdego człowieka. Na przykład podchodził do grupki nie zawsze trzeźwych mężczyzn, okupujących kapliczkę przy skrzyżowaniu al. Piłsudskiego z ul. Bandurskiego, witał się z każdym z nich, pytał co słycać w domu, w rodzinie, dlaczego nie są w pracy?. Mimo trudnych pytań potrafił zjednywać sobie serca i tych parafian.

Ks. proboszcza często widziano, kiedy po skończonym nabożeństwie, gdy większość ludzi opuściła świątynię, klękał przed ołtarzem i pogrążał się w modlitwie, dopóki kościelny – Dominik Sasin, głośnym brzękiem niesionego pęku kluczy sygnalizował, że zamyka już kościół.

Uroczysta Msza Św. za spójność Jego duszy odprawiona została w dniu 23 sierpnia br. w kościele p. w. Św. Jana Chrzyciela w Lesznie koło Błonia. Mszy Św. przewodniczył bi-

c.d. na stronie 4

przez szwedzki kościół protestancki, który, zgodnie ze wskazaniami Lutera, nie uznaje kultu świętych. Jan Paweł II, uzasadniając wybór Brygidy na patronkę kontynentu europejskiego podkreślił jej uczestnictwo w odbudowie wspólnoty Kościoła w krytycznym okresie jego historii. Całe bowiem życie Brygidy przypada na okres „niewoli awiniońskiej”, kiedy papież rezydował na wygnaniu we Francji (niewola awiniońska trwała od 1303 r. do 1378 r.).

Brygida – kobieta z jednej strony zwyczajna, żona i matka wychowująca ośmioro dzieci (Martę – ur. 1319, Karola – ur. 1321, Birgera – ur. 1323, Benedykta – ur. 1326, Gudmara – ur. 1327, Katarzynę – ur. 1330, Ingeborga – ur. 1332, Cecylię – ur. 1334), borykająca się ze swoimi słabościami i problemami codziennego życia, a zarazem niezwykła, wykształcona arystokratka przywracająca ład w papieżstwie, pozostawiła po sobie prawie siedemset spisanych objawień. Ojciec Święty Jan Paweł II daje nam, ludziom przełomu wieków w Św. Brygidzie przewodniczkę po drogach powikłanej współczesności.

Brygida przyszła na świat w 1303 r. w bogatej arystokratycznej rodzinie, jednocześnie bardzo pobożnej, co nie pozostawało bez wpływu na bieg jej życia.

Matka Brygidy pochodziła z królewskiej dynastii (w jej rodzinie było wielu dostojników duchownych i świeckich). W r. 1296 poślubiła wdowca Birgera, rycerza, członka Rady Królewskiej, należącego do szlacheckiego rodu sędziowskiego, sprawującego ważne funkcje w administracji, człowieka bardzo pobożnego. Ingeborga, matka Brygidy była kobietą elegancką, lubiącą przepych i wytworne życie. Swoją pobożność skrywała – jak podają źródła – we wnętrzu. Pod koniec swojego życia wyrzucała sobie, że dawała swoim dzieciom przykład pychy. Brygida odziedziczyła po matce zamiłowanie do wytwornych strojów i również – z biegiem czasu – będzie je piętnowała.

Po śmierci matki Brygidy, w r. 1314, zapracowany i obarczony licznymi obowiązkami w królestwie ojciec, powierzył córki opiece siostry zmarłej żony, która troszczyła się o rozwój duchowy i intelektualny dziewczynek.

Brygida, posłuszna woli ojca, w wieku 13 lat poślubiła 18 letniego Ulfa, a jej siostra Katarzyna jego brata. Młodzieńcy pochodzili z dobrego domu. Brygida, wraz z mężem, zamieszkała w ogromnej posiadłości. Mimo licznej służby nakładała na siebie przeróżne zadania. Dbała nie tylko o staranne wychowanie dzieci, ale także dokształcała siebie i męża. Zabiegała o dobro służby, której zwykle podczas pracy czytała żywoty świętych i fragmenty Biblii. Troszczyła się o ubogich i chorych. Na terenie swojej posiadłości utworzyła szpital. Troską

c.d. na stronie 5

skup Piotr Jarecki w asyście prawie 50 kapłanów. W homilii ks. biskup przypomniał drogę życiową zmarłego, z której 55 lat stanowiła posługa kapłańska. Kaznodzieja mówił o jego skromności, że sam nie przywiązywał zbyt wielkiej wagi do dóbr doczesnych (jeszcze w latach 80. jeździł swoją wysłużoną syrenką), które przeznaczał na upiększanie świątyni i dbałość o substancję materialną powierzonych mu parafii.

W uroczystościach pogrzebowych brało udział ponad 2 tysiące wiernych z parafii, w których ks. Zdzisław był wikariuszem i proboszczem, w tym licząca ponad 100 osób grupa z naszej parafii.

W kondukcje pogrzebowym, który całkowicie wypełniał liczącą około 500 metrów drogę na cmentarz uczestniczyły rzesze wiernych, podążających za trumną z ciałem zmarłego. Trumna niesiona była przez różne organizacje kościelne, samorządowe i społeczne m. in. strażaków, Akcje Katolicką, służbę porządkową, przedstawiciele rzemiosła. Doczesne szczątki ks. prałata spoczęły na miejscowym cmentarzu parafialnym w grobie kapłańskim, a gdy trumnę spuszczano do grobu rozległ się przejmujący ryk syren w samochodach strażackich i widziałem na wielu twarzach łyż wzruszenia i żalu, a i po mnie przeszedł przejmujący dreszcz..

Zmarły pozostanie we wdzięcznej pamięci parafian. Niech spoczywa w pokoju.

Ś. P. Aleksandra Tomczyk (1956 – 2005)

z domu Adamczyk, ur. w 1956 r. w Adamowie woj. świętokrzyskie.

Po zdaniu matury w 1976 r. podjęła naukę w Medycznym Studium Zawodowym w Miechowie koło Kielc, uzyskując tytuł pielęgniarki dyplomowanej. W 1978 r. rozpoczęła pracę w szpitalu w Krakowie i jednocześnie zdała egzaminy na Wydział Historyczny Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach o specjalności nauczycielskiej. W 1982 r. skończyła studia i obroniła pracę magisterską (z wynikiem bardzo dobrym). W tym też roku rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej w Smogorzewie koło Nowej

Słupi w charakterze nauczyciela historii. Również w 1982 r. zawarła związek małżeński z Markiem, z którym miała troje dzieci – Kamila (1983), Joannę (1986) i Michała (1992).

W 1997 r. została zatrudniona w szkole podstawowej nr 4 w Markach-Pustelniku na stanowisku nauczyciela historii. W styczniu 2004 r. uzyskała tytuł nauczyciela dyplomowanego.

Panią Tomczyk poznałem kilka lat temu, kiedy zwróciła się do mnie o pomoc w przygotowywanym wtedy przez nią i jej uczniów albumie na temat archeologii i historii Marek. Podziwiałem jej pracę z dziećmi na zajęciach koła historycznego, bowiem już sam fakt dobrowolnego stawienia się kilkunastu uczniów do szkoły w sobotę – dzień wolny od zajęć lekcyjnych świadczył o ich atrakcyjności.

Zajęcia prowadzone przez Panią Tomczyk organizowane były m. in. w ramach różnych konkursów ogłaszanych przez dział oświatowy Zamku Królewskiego w Warszawie. Konkursy te związane były tematycznie z przeszłością miejscowości, w której się zamieszkuje. Pani Tomczyk wraz ze swoją grupą dzieci zajmowała w kilku tych konkursach pierwsze miejsca na szczeblu województwa mazowieckiego.

Metody pracy Pani Tomczyk posiadały wszelkie znamiona dobrego stosowania warsztatu historycznego. Np. przy opisie fabryki braci Briggsów przeprowadziła wraz z dziećmi kilka rozmów-wywiadów z żyjącymi jeszcze byłymi pracownikami zatrudnionymi w tej fabryce. Rozmowy te zostały zarejestrowane na taśmie magnetofonowej oraz na taśmie video i później sporządzono z nich stenogramy wykorzystane następnie w opracowaniu albumowym. W celu weryfikacji danych uzyskanych w toku tych rozmów udało się wraz grupą dzieci opracowującą album do Miejskiej Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy na ul. Koszykową, gdzie po krótkim przeszkoleniu dzieci w poruszaniu się po gmachu i korzystaniu z jego zasobów, przeglądano dostępną literaturę dotyczącą fabryki braci Briggs i ich spadkobierców Whiteheadów.

c.d. na stronie 5

otoczyła prostytutki. Odwodziła je od grzesznego życia, pomagała założyć rodzinę lub wstąpić do zakonu. Przez pewien czas pełniła obowiązki ochmistrzyni na dworze królewskim w Sztokholmie. Od najmłodszych lat, przebywając w elitarnym środowisku, interesowała się polityką, życiem społecznym, śledziła rozwój wypadków w Królestwie, na Półwyspie Skandynawskim i w Europie. Jednocześnie oddawała się intensywnemu życiu religijnemu; utrzymywała stały kontakt z pobliskimi ośrodkami życia teologicznego. Po śmierci syna Gudmara (1340 r.) odbyła pieszą pielgrzymkę do grobu Św. Olawa w Norwegii (szlak, który przebyła w ciągu 30 dni do dziś nosi jej imię).

W 25 lecie swojego małżeństwa odbyła wraz z mężem pielgrzymkę do grobu Św. Jakuba Apostoła w Santiago de Compostela, odwiedzając po drodze Niemcy i Francję. Po powrocie małżonkowie zaprzysięgli życie we wstrzemięźliwości i planowali założyć tzw. klasztor podwójny, czyli męsko-żeński i w nim zamieszkać. Jednak marzenia Brygidy o wspólnym życiu w klasztorze nie spełniły się. Ulaf na krótko osiadł w klasztorze cystersów w Alvastra jako tzw. brat spoza klasztoru. 13 lutego 1344 r. zmarł, a Brygida w wieku 41 lat została wdową. Przez kilka lat mieszkała w obrębie klasztoru prowadząc ascetyczne życie doznając w tym czasie wielu nadzwyczajnych łask. Dojrzała do podjęcia misji, do której wezwał ją sam Bóg. (c. d. n.)

Maria Przybysz-Piwkova

DOM OJCZYSTY

Kandydaci do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z Marek i powiatu wołomińskiego

Dom Ojczyzny to ugrupowanie społeczno-polityczne powstałe w strukturach samorządowych, wyrosłe na gruncie chrześcijańskim. Fundamentalne założenia oparte są na Dekalogu i Nauce Społecznej Kościoła. Celem Domu Ojczyzny jest m. in. obrona życia od poczęcia, aż do naturalnej śmierci, silne, bezpieczne i narodowe Państwo. Nieskorumpowane urzędy i stanowiska państwowe. Przemysł oparty na upaństwowionych strategicznych gałęziach gospodarki.

Z listy Domu Ojczyzny do Sejmu kandydują mieszkańcy powiatu wołomińskiego: Elżbieta Świniarska, Marianna Marchewka oraz Tomasz Paciurek z Marek, a także Hanna Wujkowska z Zielonki i Włodzimierz Korczak z Kobyłki.

Zachęcamy wszystkich Czytelników do czynnego uczestnictwa w zbliżających się wyborach parlamentarnych.

Dzieci odwiedziły grób rodziny Whitheadów i uporządkowały trochę zaniedbaną mogiłę ostatniego z braci Briggsów – Alfreda spoczywającego na cmentarzu ewangelicko-anglikańskim w Warszawie.

Opracowując z kolei dział dotyczący archeologii Marek przez kilka dni wraz z grupą dzieci uczestniczyła w wykopalskach archeologicznych prowadzonych w okolicach ul. Środkowej w Markach-Pustelniku. Dzięki temu uczestnicy zajęć zapoznali się z technikami i metodami pracy archeologów, a nawet sami brali udział w wykopalskach.

Podczas wycieczek rowerowych do miejsc, w których znajdowały się zabytki i pomniki przeszłości brało udział zwykle kilkunastu uczniów. Podczas takich rekonstrukcji zwracano także uwagę na innego rodzaju zabytki – na pomniki przyrody – przede wszystkim stare drzewa – dęby, topole, wierzby, kasztanowce, klony i inne.

Kształtowaniu postaw patriotyzmu, poszanowania dla zabytków przeszłości – pomników, kapliczek, krzyży, miejsc pamięci narodowej i innych śladów działalności, życia i twórczości naszych przodków, służy poznawanie dziejów lokalnych społeczności. Bo wiem dzieje tych lokalnych społeczności stanowią jakąś część historii Polski. Tak więc poznawanie przeszłości Ojczyzny winno odbywać się też przez pryzmat dziejów naszych małych ojczyzn – wiosek, miasteczek, regionów itd.

Taką właśnie rolę spełniały prowadzone przez Zmarłą zajęcia z dziećmi i młodzieżą. Metody i formy pracy Pani Oli z dziećmi i młodzieżą mogą być wzorem do naśladowania, inspiracją dla innych nauczycieli historii, geografii czy nawet biologii nie tylko w naszej lokalnej, mareckiej społeczności ale również w innych regionach kraju.

Pani Tomczyk od wielu lat współpracowała z naszą gazetą, dzieląc się na jej łamach osiągnięciami swoich wychowanków.

Śmierć wyrwała ją nagle (5 sierpnia 2005 r.) z grona żyjących. Została pochowana na cmentarzu parafialnym w Konstancinie Jeziornie. We Mszy Św. żałobnej odprawionej za spójność Jej duszy uczestniczyło liczne grono nauczycieli, uczniów, rodziców, znajomych, obecni byli przedstawiciele władz samorządowych Marek z burmistrzem Januszem Werczyńskim oraz przewodniczącą Rady Miasta Marki Marią Przybysz-Piwko oraz reprezentacja Akcji Katolickiej z parafii św. Izydora w Markach.

Msza Św. za Zmarłą została odprawiona w dniu 1.09. w kościele NMP Królowej Polski w Markach-Pustelniku. W dniu 29.10. o godz. 18 będzie sprawowana w świątyni w Konstancinie Jeziornej.

Droga Olu Twoje dzieło rośnie w dzieciach, w których rozbudziłaś zainteresowanie dziejami naszej małej ojczyzny. Pozostaniesz na zawsze w naszych sercach.

Zbigniew Paciurek

ODEZWA

Akcji Katolickiej w sprawie wyborów

Do Członków Stowarzyszenia, Sióstr i Braci w wierze oraz wszystkich ludzi dobrej woli

Stajemy po raz kolejny wobec ogromnego wyzwania, jakie stawia przed nami demokracja. Ustrój ten umożliwia wszystkim obywatelom udział w sprawowaniu władzy i w odpowiedzialności za naród, państwo i społeczeństwo.

Zbliżające się wybory parlamentarne i prezydenckie będą więc kolejnym sprawdzianem naszej odpowiedzialności za dalsze losy naszej Ojczyzny. Już nieraz potrafiliśmy udowodnić, że umiemy się zjednoczyć w trosce o dobro wspólne narodu. Wybierzmy zatem – zgodnie z chrześcijańskim sumieniem – ludzi uczciwych i kompetentnych, którzy dobro społeczne stawiają ponad własne interesy i korzyści. Niech będą to osoby wierne wartościom chrześcijańskim oraz kompetentne, posiadające znajomość instytucji życia publicznego i otwarte na dialog. Takich ludzi znajdziemy również w Akcji Katolickiej, stowarzyszeniach i ruchach kościelnych.

c.d. na stronie 6

AKCJA KATOLICKA W DZIAŁANIU...

W ostatnią niedzielę sierpnia (28) POAK wraz z Kościelną Służbą Porządkową zorganizowaliśmy wyjazd do Sanktuarium Urodzin i Chrztu Świętej S. Faustyny Kowalskiej w Świnicach Warckich, by uczcić 100 lecie urodzin Świętej. W czasie uroczystości jubileuszowych dziękowaliśmy za osobę Św. S. Faustyny, za objawienie Bożego Miłosierdzia, Jego mocy powierzyliśmy wszystkie potrzeby naszego Stowarzyszenia, szczególnie każdego z członków, księży asystentów parafialnych.

Wycieczka Akcji Katolickiej do Pułtusza 17.07.
Foto: Z. Sobolewski

Od kilku lat inauguracja kolejnego roku pracy Akcji Katolickiej Diecezji Warszawsko-Praskiej odbywa się w diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Lorettańskiej w Loretto koło Kamieńczyka nad Bugiem. W tym roku udział w uroczystościach odpustowych 11 września będzie tym cenniejszy, iż jest to kolejna diecezjalna stacja Roku Eucharystii, pod hasłem: „Maryja a Eucharystia” oraz dziękczynienie za wyniesienie do chwały ołtarzy Błogosławionego Księdza Ignacego Kłopotowskiego – założyciela Zgromadzenia Sióstr Loretanek, pierwszego błogosławionego w historii naszej Diecezji.

Jak co roku Parafialny Oddział Akcji Katolickiej organizuje wyjazd na uroczystości do Loretto. Zapisy będą prowadzone w niedzielę, 4 września po wszystkich Mszach Świętych. Wyjazd w niedzielę, 11 września, o godz. 10.00 spod kościoła parafii Św. Izydora. Cena przejazdu 20 zł.

PROGRAM UROCZYSTOŚCI W LORETTO

- 11.45 – występ chóru z Wyszkowa i Sióstr Loretanek
- 13.15 – konferencja o. Józefa Mareckiego OFM Capnt. Matki Bożej Lorettańskiej
- 14.00 – program o Bł. Ignacym Kłopotowskim w wykonaniu Sióstr Loretanek
- 14.30 – Modlitwa Różańcowa
- 15.00 – Msza Św. pod przewodnictwem abp. Sławoja Leszka Głódzia, biskupa warszawsko-praskiego.

Po wakacyjnej przerwie wracamy do stałych terminów spotkań organizacyjnych i formacyjnych Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej. Gromadzimy się w każdą 1. i 3. środę miesiąca (7 i 21 września) o godz. 19.00 w Domu Katolickim parafii Św. Izydora. Zapraszamy parafian pragnących włączyć się w działania naszego Stowarzyszenia.

Nie dajmy się zwieść fałszywym twierdzeniom, że nie mamy wpływu na losy państwa. Katolik świecki nie może być obojętny wobec tak wielkiego wyzwania, jakim są wybory. Wydarzenie to bowiem ma doniosłe znaczenie nie tylko w wymiarze politycznym, społecznym i gospodarczym, ale i moralnym. Trzeba stale pamiętać słowa Ojca Świętego Jana Pawła II, które wypowiedział 9 czerwca 1991 r. w Warszawie: *Ustawicznie zdajemy egzamin z naszego człowieczeństwa i z naszego chrześcijaństwa, z naszej polskości i z naszej europejskości (...); egzamin z naszej wolności jest przed nami.*

Zaangażowanie w odnowę porządku doczesnego jest obowiązkiem ludzi świeckich: Inicjatywa chrześcijan świeckich – czytamy w *Katechizmie Kościoła Katolickiego* – jest szczególnie konieczna, gdy chodzi o odkrywanie i poszukiwanie sposobów, by rzeczywistości społeczne, polityczne i ekonomiczne przeniknąć wymaganiami nauki i życia chrześcijańskiego. Taka inicjatywa jest zwyczajnym elementem życia Kościoła (KKK, 899).

Udział w wyborach jest obowiązkiem każdego obywatela, zaś dla katolików stanowi powinność wynikającą z ich chrześcijańskiego powołania i ewangelizacyjnej misji w świecie. Nasze polskie doświadczenie potwierdza tezę, że ten kto nie bierze udziału w wyborach, nie liczy się w życiu społecznym, a ujemne skutki jego obojętności dotyczą całe społeczeństwo.

W ustroju, gdzie charakter władzy i prawo zależą od wybranych przedstawicieli, mamy szczególnie obowiązek czynnego uczestniczenia w wyborach. Od tego zależy kształt przyszłego państwa i prawa.

Jesteśmy przeciw legalizacji aborcji, eutanazji i związków homoseksualnych, które dyskryminują rodzinę oraz preferują antykatolicki model życia małżeńskiego i rodzinnego. Wybieramy więc takich ludzi, którzy będą gwarantem prawości i uczciwości w społeczeństwie, którzy przez ustanawianie prawa będą bronić każdego życia, od chwili jego poczęcia aż do naturalnej śmierci i promować katolicki model małżeństwa i rodziny, którzy postawią skuteczną tamę demoralizacji, zwłaszcza młodego pokolenia Polaków i laicyzacji życia.

W obliczu zbliżających się wyborów otwórzmy nasze serca na działanie Ducha Świętego, który jest „światłością sumień”. Szukajmy mądrości w Piśmie Świętym i w nauczaniu Kościoła. Niech światło od Boga wypraszą nam: Najświętsza Maryja Panna, Królowa Polski oraz św. Wojciech Biskup-Męczennik, patronowie Akcji Katolickiej w Polsce.

*W imieniu Akcji Katolickiej w Polsce
Krajowy Asystent Kościelny Ks. Bp Mariusz Leszczyński
Prezes Zarządu KIAK Halina Szydelko*

NOWY WIKARIUSZ

Z woli biskupa diecezjalnego, ks. abp. Sławoja Leszka Głódzia nowym wikariuszem w naszej parafii został mianowany (22.06.2005 r.) ksiądz **Grzegorz Chojnicki**, który zastąpił na tym stanowisku ks. Michała Chacińskiego, skierowanego do pracy w parafii Św. Faustyny w Warszawie-Bródnie.

Ksiądz Grzegorz Chojnicki urodził się 16 września 1965 r. w Warszawie. Jest licencjatem teologii Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie z zakresu teologii fundamentalnej. Wyświęcony 24 maja 1990 r. przez kardynała Józefa Glempa. Był wikariuszem w parafiach: Niepokalanego Serca Maryi w Otwocku-Śródborowie, MB Królowej Polski w Otwocku-Kresach, Św. Michała Arch. w Nowym Dworze Mazowieckim, Św. Faustyny w Warszawie-Bródnie. Od 2002 roku jest członkiem Rady Kapłańskiej naszej diecezji.

Mottem życiowym Księdza Grzegorza jest „Zaufanie do Pana Boga”, zaś drogowskazem w kapłańskim postępowaniu „Kazanie na górze” (Mt 5,11). Lubi jazdę na rowerze, interesuje się sportem motorowym (żużlem), dobrą książką, filmem.

Księdzu Grzegorzowi, Księdzu Michałowi, oraz wszystkim księżom, podejmującym nowe kapłańskie wezwanie życzymy obfitych łask Bożych i błogosławieństwa Bożego. Zapewniamy o naszej modlitwie i wsparciu w codziennej kapłańskiej posłudze.

UMIŁOŚĆ MAM KOŚCIOŁA PRZY ZĄBKOWSKIEJ

1 września, w 66. rocznicę wybuchu II wojny światowej, o godz. 18.00 w naszej kaplicy była sprawowana uroczysta Msza Święta z udziałem pocztów sztandarowych organizacji kombatanckich naszego miasta. Po Mszy Świętej, jej uczestnicy, w chwili zadumy i modlitwy oddali hołd poległym, których nazwiska są wyrzeźbione na tablicach umieszczonych przy wejściu do kaplicy, gdzie zapalono znicze.

W sierpniu naszego ks. Proboszcza w posłudze kapłańskiej w parafii zastępował ks. Dariusz Czupryński, orionista, dyrektor Hospicjum Opatrzności Bożej w Wołominie. Na prośbę parafian zamieszczamy tekst ks. Dariusza ukazujący pokrótce historię prowadzonego przez niego hospicjum.

Hospicjum Opatrzności Bożej - Księża Orionistów (FDP) powstało na terenie parafii Św. Józefa Robotnika w Wołominie. Pierwsze inicjatywy organizacyjne podjęto jesienią 1994 r. Obejmowały one stronę prawną, oraz adaptację budynku parafialnego do nowych potrzeb. Dyrektorem powstającego Hospicjum był ks. Marek Wasztyl FDP, a proboszczem ks. Krzysztof Miś FDP.

Uroczyste otwarcie i poświęcenie Hospicjum Opatrzności Bożej odbyło się 18 marca 1995 r. uroczystościom przewodniczył abp Bronisław Dąbrowski FDP. Hospicjum jest Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej. W chwili otwarcia oddział stacjonarny liczył 12 łóżek. Finansowany był przez wojewodę warszawskiego.

W miarę upływu czasu okazało się, że potrzeby w zakresie opieki hospicyjnej są duże, dlatego z inicjatywy Urzędu Wojewódzkiego została zwiększona liczba łóżek w oddziale. Dnia 20 lutego 1996 r. zawarto umowę z Wojewodą Warszawskim o opiekę nad 20 chorymi. W celu usprawnienia funkcjonowania domu, 15 grudnia 1996 r. oddano do użytku windę, wybudowaną przy wsparciu różnych instytucji i przedsiębiorstw wołomińskich, otwarcia dokonał burmistrz Wołomina Jerzy Mikulski. Z dniem 10 kwietnia 1997 r. poszerzono posługę dla dobra chorego; zaczęło funkcjonować Hospicjum Domowe obejmujące opieką 15 chorych z rejonu Wołomina.

Od 5 stycznia 1999 r. po reformie służby zdrowia działalność hospicjum jest finansowana przez Mazowiecką Kasę Chorych. Od 1 czerwca 1999 r. oddział powiększono o 6 łóżek, a opiekę domową o 25 pacjentów.

21 maja 2002 r. kadencję dyrektora rozpoczął ks. Dariusz Czupryński FDP.

31 grudnia 2002 r. zakończyło swoją działalność Hospicjum Domowe. Opiekę nad chorymi w domach sprawuje Hospicjum Domowe ks. Marianów z Warszawy. Obecnie w oddziale stacjonarnym służy 26 chorym, a opieka finansowana jest przez Oddział Mazowiecki NFZ.

W ostatnich latach przeprowadzono wiele prac remontowych: dokonano wymiany okien, remontu kotłowni, oddziału, kuchni i zaplecza

kuchennego; przeprowadzono ocieplenie budynku i wykonano elewację; zagospodarowano ogród przy Hospicjum na potrzeby chorych i ich rodzin.

12 marca 2005 r. Hospicjum obchodziło 10. rocznicę rozpoczęcia posługi dla chorych w terminalnej fazie choroby nowotworowej. Opiekę nad pacjentem sprawują lekarze, pielęgniarki, kapelan, psycholog, pracownik socjalny. W posługę dla pacjenta są włączeni również pracownicy niemedyczni oraz wolontariusze. Zespół liczy 42 pracowników i ok. 20. wolontariuszy.

W Hospicjum służymy pacjentom bez względu na pozycję społeczną i przekonanie religijne. Opieka paliatywna podkreśla wartość życia ludzkiego, godność osoby ludzkiej i jej prawo do naturalnej śmierci.

Hospicjum, to inaczej dom gościny. Staramy się wraz z rodziną stworzyć choremu dom ciepła, akceptacji, miłości; dom, w którym będzie mógł dojrzewać do przejścia w Ramiona Ojca. Śmierć nie jest kresem, ale granicą, za którą „Coś” się zaczyna, można powiedzieć:

...Jest taka cierpienia granica, za którą uśmiech pogodny się zaczyna.

STATYSTYKA PARAFII NMP MATKI KOŚCIOŁA

Sakrament Małżeństwa zawarli:

- *4. Paweł TORSZ i Agnieszka LIPKA 25.06.2005 r.
- 5. Krzysztof CICHOWSKI i Agnieszka GAJARSKA 25.06.2005 r.
- 6. Adam JABŁOŃSKI i Monika RYŃSKA 9.07.2005 r.
- 7. Mariusz BUŁWIŃSKI i Anna KOŁBUK 30.07.2005 r.

Sakrament Chrztu Świętego przyjęli:

- *19. Klaudia KAŁUSKA 26.06.2005 r.
- 20. Zuzanna JEDRYCHOWICZ 26.06.2005 r.
- 21. Małgorzata SOTA 3.07.2005 r.
- 22. Krzysztof KRÓLASIK 26.06.2005 r.
- 23. Paulina KOROLCZUK 24.07.2005 r.
- 24. Julia KRZESIŃSKA 24.07.2005 r.

Odeszli do wieczności:

- *12. Zenon OLEJZKI 1934-24.06.2005 r.
- 13. Bogumił CHOJECKI 1952-9.07.2005 r.

*Kolejna liczba od 01.01.2005 r.

W kosztach wydania *WIADOMOŚCI PARAFIALNYCH* uczestniczy AUTO-WNUK P.H.U. Marek Wnuk • Waldemar Wnuk
Marki, ul. Leśna 35A, tel.: (0-22) 781-26-07, gsm: 501-133-737; 601-514-541.

Z KSIĘGI PARAFIALNEJ

Sakrament Małżeństwa w naszym kościele przyjęli:

- *6. Dariusz WYSZOMIERSKI i Aneta MISIAK 16.07.2005 r.
7. Tomasz SZESZKO i Izabela BORYSIK 23.07.2005 r.
8. Michał DZWONKOWSKI i Monika KUBLIK 9.07.2005 r.
9. Sebastian RESZCZYŃSKI i Izabela CHMIELEWSKA 16.07.2005 r.
10. Paweł OLSZEWSKI i Anna MEYNARSKA 16.07.2005 r.
11. Rafał WERCZYŃSKI i Emilia DRUŻYCKA 6.08.2005 r.
12. Paweł ZYCH i Klaudyna ZAWADZKA 23.07.2005 r.
13. Łukasz NESKA i Dorota ŻUŁAWNIK 30.07.2005 r.
14. Piotr JAKUBIAK i Monika KULCENTA 6.08.2005 r.
15. Mariusz WOŹNIAK i Anna SOLIŃSKA 13.08.2005 r.
16. Leszek SYBURA i Małgorzata JĘDRZEJEWSKA 13.08.2005 r.

Sakrament Chrztu Św. w naszym kościele przyjęli:

- *37. Maja ROWICKA 10.07.2005 r.
38. Mateusz PURZYCKI 26.06.2005 r.
39. Amelia MUSIK 24.07.2005 r.
40. Aleksandra BARTOLD 24.07.2005 r.
41. Wiktor WERCZYŃSKI 6.08.2005 r.
42. Wiktoria WERCZYŃSKA 6.08.2005 r.
43. Dawid SOBIECKI 28.08.2005 r.
44. Barbara NESKA 30.07.2005 r.
45. Beata MARCINKOWSKA 14.08.2005 r.
46. Sebastian PERZ 14.08.2005 r.
47. Sebastian WALOS 18.08.2005 r.
48. Olga KAPICA 14.08.2005 r.
49. Daniel KĄTNIAK 28.08.2005 r.

Zmarli, których pogrzeb odbył się w naszym kościele:

- *66. Dariusz WOŹNIAK 1956-17.06.2005 r.
  67. Stanisław JĘDRYCH 1959-18.06.2005 r.
  68. Leon IWŃSKI 1912-20.06.2005 r.
  69. Marianna PASTEWKA 1928-21.06.2005 r.
  70. Zbigniew WODYŃSKI 1952-23.06.2005 r.
  71. Marianna MAŃK 1933-28.06.2005 r.
  72. Teresa KOLASIŃSKA 1950-1.07.2005 r.
  73. Ryszard REDA 1949-5.07.2005 r.
  74. Stefania SZEWCZYK 1911-8.07.2005 r.
  75. Władysława GAJDA 1909-8.07.2005 r.
  76. Józef FRĄCZYK 1939-10.07.2005 r.
  77. Janina WOŹNIECKA 1944-11.07.2005 r.
  78. Krystyna STROMECKA 1935-13.07.2005 r.
  79. Andrzej MROZOWICZ 1959-17.07.2005 r.
  80. Wanda ŁUKASIEWICZ 1953-25.07.2005 r.
  81. Barbara JÓŹWIAK 1952-28.07.2005 r.
  82. Ryszard DOMINIAK 1926-3.08.2005 r.
- *Kolejna liczba od 01.01.2005 r.

KOMPLEKSOWE USŁUGI POGRZEBOWE

LUMEN

S.A. SZCZEŚNIAK - MARKI, UL. PIŁSUDSKIEGO 86
TEL. (22) 781-17-20; 0-501-781-704;
(22) 771-21-92 (domowy); 0-600-392-647

Udostępniamy własną KAPLICĘ PRZEDPOGRZEBOWĄ, która pozwala rodzinom zmarłych na godne pożegnanie bliskich w skupieniu i modlitwie. Posiadamy PROFESJONALNĄ CHŁODNIĘ.

**JESTEŚMY DO PAŃSTWA
DYSPOZYCJI PRZEZ CAŁĄ DOBĘ**

Wydawca WIADOMOŚCI PARAFIALNYCH
Akcja Katolicka przy parafii p.w. Św. Izydora w Markach.
Zespół redakcyjny: ks. Jerzy Skłucki, Marek Kroczek,
Zbigniew Paciorek, Agnieszka Pietruk, Maria Przybysz-Piwkowska.
Projekt i skład komputerowy: Krzysztof Szarek.

Adres redakcji:
05-270 Marki,
al. Marszałka Józefa Piłsudskiego 93.
tel. 0-503 38 59 59; e-mail: wp@marki.net.pl; www.marki.net.pl/akcja
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i zmiany tytułów.

KRONIKA PARAFIALNA

W NASZYM KOŚCIELE

Msze Święte

niedziele: 7.00, 9.00, 10.15, 12.00, 18.00;
dni powszednie: 7.00, 18.00

Kancelaria Parafialna czynna:

poniedziałek, środa, czwartek, piątek, sobota: 8.30-10.30; 16.00-18.00
wtorek: nieczynna

Parafia p.w. NMP Matki Kościoła w Markach

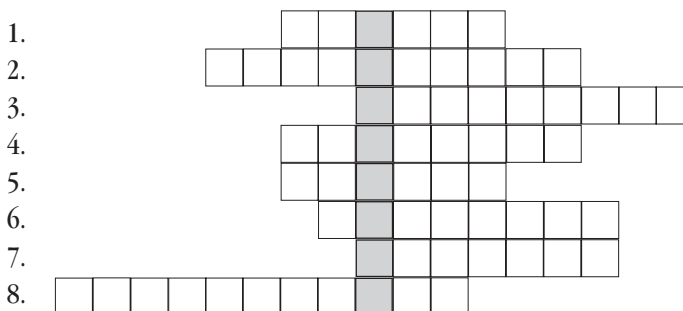
Msze Święte

niedziele i święta: 9.00, 11.00, 18.00;
dni powszednie: 18.00.

KRZYŻÓWKA

XX Światowe Dni Młodzieży w pigułce

1. Dzień tygodnia, w którym Papież Benedykt XVI rozpoczął modlitewne czuwanie na XX Światowych Dniach Młodzieży.
2. Niemiecka nazwa błoni, na których zgromadziła się młodzież z całego świata na XX Światowych Dniach Młodzieży.
3. Pierwszy dzień tygodnia u chrześcijan.
4. Miesiąc, w którym odbywały się XX Światowe Dni Młodzieży.
5. Miasto, w którym odbędą się XXI Światowe Dni Młodzieży w 2008 r.
6. Miejsce, w którym Benedykt XVI spotkał się ze społecznością żydowską podczas Dni Młodzieży.
7. Miasto, w którym odbywały się XX Światowe Dni Młodzieży.
8. Centrum życia chrześcijan.

Na prawidłowe rozwiązania czekamy do końca września.
Do wygrania nagrody książkowe!